

ELENA NICULAE

UN REGAL DE INGENIOZITATE PEDAGOGICĂ

Profesoara Elena Niculae aparține categoriei de cadre didactice cu un devotament neostoit, care dă consistență locului pe care singură și l-a ales, dar pe care-l înnobilează printr-o elaborată migală intelectuală. Prin implicarea în proiectul „Laboratorul dramatic”, unde îi coordonează pe elevii cu talent actoricesc, profesoara Elena Niculae încearcă să-și direcționeze surplusul de energie creativă.

Personalitatea profesoarei Elena Niculae cuprinde și încredere în propriul talent didactic, reușind să găsească acea cale spre rațiune, pentru ca mesajul educativ să fie convingător.

Ca orice profesor constructivist, profesoara Elena Niculae pune accentul pe construirea competențelor cognitive, emotionale și sociale ale elevilor, integrând în procesul didactic multe componente spontane, cum ar fi jocul sau lucrul în echipă. Urmând interesele fiecărui elev, profesoara Elena Niculae introduce în actul pedagogic acele componente distincte, care să ajute cu adevărat copiii să învețe să se dezvolte.

Revista InfoOtopeni: Ce ne puteți spune despre dumneavoastră și despre cariera didactică de până acum, stimată doamnă profesoară Elena Niculae?

Elena Niculae: „În liceu (am absolvit Colegiul Național <<Ion Neculce>>

din București)), m-am îndrăgostit de filosofie, pentru că era înțeleaptă (sophia) și iubitoare (filos). Nu am reușit la admitere, și...ca să nu stau un an degeaba, după o discuție cu tata, am hotărât să urmez <<calea limbii române>>. De vină pentru acest hobby (pentru că aşa am considerat limba română - un hobby), a fost doamna Petcu, profesoara din

gimnaziu, căreia îi mulțumesc din nou, aici, pentru faptul că m-a lăsat să fiu... EU. Am fost, o perioadă, profesor-educator la o Casă de Copii. Între timp, am absolvit Facultatea de Filologie, specialitatea limba română - limba engleză. Legile <<nescrise>> de la Casa de Copii, în perioada de după revoluția din 1989, m-au maturizat foarte repede. Prin '97, Casele de Copii au fost preluate de Primării și...ca să nu-mi pierd statutul de cadru didactic, m-am transferat la o Casă Specială de Fete, din Bucureștii-Noi. Acolo, alte cazuri, alte aspecte ale unei realități, altă etapă de maturizare. În anul 1999 m-am angajat ca profesor de limba română la școala din Otopeni. Am urcat, treaptă cu treaptă, ierarhia gradelor didactice. În anul 2016 am obținut gradul didactic I. Paralel cu activitatea didactică am avut și o colaborare fructuoasă cu o agenție de asigurări. Am fost implicată și în proiectul educațional COMENIUS. Am beneficiat de o bursă, pentru aprofundarea limbii

ngleze, în capitala Maltei, Valetta, pentru o săptămână. În cariera mea didactică, am fost sprijinită de un om deosebit, doamna profesoară Ioana Ungureanu, director adjunct al liceului nostru, care a plecat, în 2015, printre stele."

Revista InfoOtopeni: Care este cea mai mare satisfacție a dumneavoastră în calitate de profesor?

Elena Niculae: „Ca profesor, am o șansă extraordinară, aceea de a face magie cu energia cuvintelor, învăluind maiestuos sufletele elevilor. Faptul că pot să-mi scot sufletul și să-l pun pe catedră, să-i urmăresc apoi, pe elevi, când se repede să-i facă o radiografie, să vadă cine sunt....mă încarcă emoțional extraordinar. Este un exercițiu pe care l-am <<jucat>> de la început, din 1999, din instinct. Așa știu eu să pornesc <<la lucru>> cu elevii. Apoi, când șocul a mai trecut, trăiesc o stare divină când mă apuc de modelat suflete. Cea mai mare satisfacție, deci, aceea a olarului, când își vede produsul finit: împlinire și bucurie.”

Revista InfoOtopeni: Care credeți că sunt cele mai importante aspecte ale educației pe care le-o faceți elevilor dumneavoastră?

Elena Niculae: „Aceea de a se cunoaște și de a se adapta la AZI. Literatura mă ajută mult. Transform lucrurile, le dau alt sens, scot fragmente din context. Discutăm, imaginăm, pentru a-i ajuta să gândească, să se ajute, să devină eficienți, să comunice, să filtreze orice informație ce vine către ei, să devina independenți. Nu acesta e rolul școlii?”

Revista InfoOtopeni: Știm că dumneavoastră coordonați un cerc de

teatru, în care se afirmă elevii cu talent actoricesc. Povestiți-ne despre acest proiect.

Elena Niculae: „Casa Corpului Didactic a județului Ilfov a lansat, în 2017, o dezbatere pe tema rolului și statutului cadrului didactic în societate, de-a lungul timpului, intitulată: <<Portrete de dascăli ilfoveni>>, și...pentru că hotărâsem împreună cu doamna director adjunct, prof. Carmina Marmandiu, să îl prezentăm pe profesorul Ioan Petruș, ne-am gândit că domnul Marian Ghenea, directorul Centrului Cultural <<Ion Manu>>, ne-ar putea ajuta cu informații. Înainte de interviu, însă, mi-a venit o idee care s-a materializat foarte repede într-un proiect între liceu și Centrul Cultural. I-am spus atunci LABORATOR DRAMATIC. Și aşa a rămas, definit ca teatru experimental pentru adolescenti. Sunt, deci, doar unul dintre coordonatorii acestui extraordinar proiect, cel care descoperă materialul brut. Cel care <<aplică>> formulele magice, cel care stârnește vulcanul adolescentin este, însă, genialul maestru, Marian Ghenea. La Centru, clipele trec altfel, literatura are alt sens, n-ai mai pleca. Spectacolele puse în scenă cu adolescentii, și nu numai, au fost nenumărate. Trec în revistă câteva titluri: LIRICĂ/poezie pentru examenul de bacalaureat, O SCRISOARE PIERDUTĂ/scene din marea Caragiale, EMINESCU... STEAUA FĂRĂ NUME..., ZIUA LICEULUI, momente prezentate pe 13 noiembrie, D'ALE LUI OTOPEANU, Concursul de Teatru Școlar. Alex, Andrei, Ioana, Nico, Bogdan, Andra, Vlad, Ana, Mihai, Flori, Luciana, Ada, Erik, Yadira, Alexandra, Sergiu, Mario, Adi, Fane, Iorgu, Tina intră în pielea personajelor lor, seduc publicul Tânăr, dar și matur. Și ne-am oprit la... MINCINOSUL...Elevii, toti cei care trec

pragul LABORATORULUI DRAMATIC, primesc botezul prefacerii, dăruindu-se apoi cu timiditate, cu delicatețe, în aventura mimesis-ului."

Revista InfoOtopeni: Având un spirit ludic, vă întreb: școala prin joacă sau joaca în școală? Cât de important este pentru elevi să fie fericiți că vin la școală și să perceapă procesul de învățare ca pe o joacă plăcută?

Elena Niculae: „Mie mi se pare primordial. Copilul să vină de drag la școală, să descopere modele, să-și dorească să poată și el, să se autodepăsească. Cred cu tărie în școală prin joacă. Așa <<vând>> limba română, ca fiind <<un joc>> simplu, logic, cu reguli bine stabilite, cu argumente solide. De ce aşa? De ce nu altfel? Pentru că am descoperit o formulă care funcționează. Încerc să nu-i împovărez cu teme interminabile, pentru că interesul meu este să fie atenții când îmi încep rolul în fața lor. Devenind un actor care interacționează cu publicul, îmi îintrerup monologul de câte ori e nevoie. Nu-mi plac clasele liniștite și bune executante. Mă incită și clasele cu personalitate, care mă provoacă să mă autodepășesc. Nu vreau să plăcătuiască, dar nici să îndeplinească orice dorință. De fapt, vreau să fiu doar... PLOAIA, cea care nu știe nimic despre flori, dar le udă, pentru ca cei din jur să se minuneze de frumusețea lor.”

Revista InfoOtopeni: Limba și literatura română, disciplina pe care o predăți, este, prin excelență, o sursă de întrebări, de interogații și de mirări fertile. Ce aspecte produc în mintea elevilor cele mai multe curiozități?

Elena Niculae: „Curiozitățile lor se leagă de realitatea înconjurătoare, în general, sau de ce simt ei, în particular. Elevii de gimnaziu au mai mult curaj în a mă întreba, în a mă testa, în a mă contrazice. Pentru ei, curiozitatea este, încă, o foame, iar eu sunt un exemplar ciudat, plăcut, suspect de plăcut. Elevii de liceu însă, sunt introvertiți, apatici, tăcuți, plăcătui, dezamăgiți. Greu îi scot dintr-o apatie, greu îmi fac mărturisiri. Procesul educației se bazează pe un triunghi valoros: școală-copil-familie. Simt imediat dacă un elev are probleme acasă, prin comportamentul de la oră. Obligatoriu, în primele ore, stârnește un război, marcându-și terenul. Orice clasă are un lider, căruia trebuie să-i câștige respectul. La un moment dat, pune un blocaj în timpul predării, iar dacă nu-l demontează, ora se duce pe apa sămbetei. De cele mai multe ori răspund ironic sau cu o altă întrebare. Și, făcându-l mat, pot să-mi termin ora. Arunc la picioarele lor tehnologia, sunetul și imaginea, ce schimbă perspectiva asupra oricărui tip de text. Le dau indicații logice cu zâmbetul pe buze, le induc o stare de hipnoză prin inflexiunea vocii și decodez <<pe tavă>> realități fără să se plăcătuiască, iar orele de limba și literatura română trec foarte repede. De la orele mele nu se chiulește. Schimbarea metodelor, prezentarea unor amănunte <<picante>> despre un autor sau personaj, îi incită. Cu toate acestea, majoritatea părintilor așteaptă de la mine minuni. Ei consideră că doar EU pot să-i determin să citească. Mulți dintre ei n-au timp să petreacă alături de copii. Se ascund după motivația job-ului suprasolicitant, uitând că lipsa comunicării, nerrespectarea cuvântului dat, încălcarea valorilor impuse tot de ei, prescriu o rețetă a îndepărțării de

sufletul propriului copil. Știu că tactul pedagogic nu e în lista AND-ului oricărui părinte, dar răbdarea, toleranța, empatia și sinceritatea fac minuni. Copiii simt minciuna și își confectionează măști peste măști, în funcție de context. De aici se țese prăpastia. Dacă munca de la școală e atent urmărită și acasă, sprijinită cu un minim de efort, folosind aceeași <<limbă>> cu a școlii, bobul de grâu-copilul prinde greutate, altfel....e plimbat de vânt.”

Revista InfoOtopeni: Există profesorul ideal? Dar elevul ideal?

Elena Niculae: „Da, doar în Cetatea perfectă a lui Platon.”

Revista InfoOtopeni: Presupunând că lumea ar suferi o schimbare radicală în 200 de ani, și un singur element actual, din punct de vedere cultural, ar putea fi păstrat, pe care l-ați alege și de ce?

Elena Niculae: „În 200 de ani, lumea nu are cum să nu sufere o schimbare radicală. Așa că, din mașina timpului dacă m-aș întoarce pe Terra, în 2220, aș avea la mine...The Book of ELI, adică BIBLIA.”

Revista InfoOtopeni: Vă ocupați și de editarea revistei liceului. Ce satisfacții vă oferă această responsabilitate?

Elena Niculae: „Din anul 2016, coordonez revista <<Otopeanu’>>. M-a surprins plăcut <<curajul>> doamnei director Viorica Hera de a-mi preda această responsabilitate. Înaintea mea, de revistă s-a ocupat doamna profesoară Ioana Ungureanu, care a câștigat multe premii județene și naționale, la concursul revistelor școlare. Îi mulțumesc și echipei de la Editura Otoprint, care m-a sprijinit,

de fiecare dată, cu profesionalism.”

Revista InfoOtopeni: Imaginați-vă că sunteți unul dintre absolvenții liceului și sunteți rugat să spuneți o propoziție despre profesoara Elena Niculae. Care ar fi aceea?

Elena Niculae: „Aș spune despre această profesoară că e o bună prietenă, o profesoară diferită, de la care elevii învăță multe lucruri, o fire ironică, acidă chiar, cu un fler aparte, căci orele de limbă română au fost mereu interesante, pentru că niciodată discuțiile nu se limitau doar la tema lecției. Aș putea spune și că Elena Niculae este o mamă spirituală. Mă supun, însă, exercițiului și îmi vine să închid ochii, apoi să zâmbesc în fața unui gând-moment trăit la o oră, și-o bucurie nebună mi-ar invada sufletul. Și, fără niciun cuvânt, aș trăi o stare de bucurie, gândindu-mă la profesoara mea din liceu...”

Interviu realizat de
Info Otopeni